

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/177/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120011244
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120011244.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci odsúdeného Q. S., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G., Q. XXXX/X, okres G., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, pre pokračovací trestný čin obzvlášť závažného zločinu podvodu v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 221 odsek 1, odsek 4 písm. a) Tr. zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 21. januára 2021, o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 19. novembra 2020, pod sp. zn. 1Pp/217/2020 jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odseku 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 17. decembra 2015 pod sp. zn. 28T/87/2008 (po povolení obnovy konania) v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 09. marca 2016 pod sp. zn. 2To/6/2016 bol odsúdený Q. S., nar. XX.XX.XXXX pre pokračovací trestný čin obzvlášť závažného zločinu v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 221 odsek 1, odsek 4 písm. a) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 28. novembra 2016 pod sp. zn. 3T/110/2016 pre trestný čin prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. a) Tr. zákona, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 5 Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom prvý výkon trestu odňatia slobody nastúpil dňa 10. marca 2016. Odsúdený Q. S. má predpokladaný koniec výkonu posledného trestu odňatia slobody dňa 10. júla 2022. Lehota pre to, aby mohol byť podmiennečne prepustený odsúdenému plynie odo dňa 10. novembra 2020 (po výkone 3 z trestu odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu Žilina, sp. zn. 28T/87/2018 a po výkone 1 z trestu odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu Žilina, sp. zn. 3T/110/2016).

Dňa 01. októbra 2020 bol Okresnému súdu Trenčín doručený písomný návrh odsúdeného Q. S. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý aj stručne odôvodnil.

Okresný súd Trenčín na nariadenom verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom uznesením dňa 19. novembra 2020 pod sp. zn. 1Pp/217/2020 podľa § 415 odseku 1 Tr. poriadku a za použitia §§ 66 odseku 1, odseku 2, 67 odsek 1 Tr. zákona odsúdeného Q. S. podmiennečne prepustil z vyššie uvedených výkonov trestu odňatia slobody a súčasne mu podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu 30 (tridsať) mesiacov s probačným dohľadom nad odsúdeným počas plynutia určenej skúšobnej doby na 30 (tridsať) mesiacov. Zároveň mu podľa § 51 odsek 4 písm. k) Tr. zákona uložil povinnosť, spočívajúcu v príkaze sa v určenej skúšobnej dobe zamestnať alebo sa aspoň preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Svoje rozhodnutie okresný súd

v podstate odôvodnil tým, že odsúdený kumulatívne spĺňa všetky tri zákonné podmienky pre to, aby mohol byť podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 66 odsek 1, 67 odsek 1 Tr. zákona, t. j. podmienku formálneho charakteru - potrebnú časť výkonu trestu odňatia slobody už odsúdený vykonal a plnením svojich povinností v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody súčasne preukazuje adekvátny stupeň polepšenia a súčasne spĺňa aj ostatnú tretiu zákonnú podmienku materiálneho charakteru, a to predpoklad vedenia riadneho života na slobode, po podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, čo okresný súd podrobnejšie odôvodňoval tým, že odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody bol celkovo 5-krát disciplinárne odmenený, keď disciplinárne potrestaný nebol ani raz. Odsúdený, ktorý fakticky trest odňatia slobody vykonáva po prvý krát je pozitívne hodnotený aj počas výkonu práce aj v mimopracovnom čase, v čase osobného voľna. Svoje povinnosti, príkazy a nariadenia plní a plní aj čiastočne jemu stanovený program zaobchádzania. Okresný súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody je pre odsúdeného dostatočným ponaučením do budúcnosti s tým, aby viedol riadny život, zaradil sa do spoločnosti a venoval sa svojej rodine, s ktorou udržiava pravidelný kontakt. Aj keď u odsúdeného boli na počiatku výkonu trestu odňatia slobody isté nedostatky, tieto po vykonaných opatreniach ústavom (pohovor s odsúdeným) sa už neskôr nevyskytli. Okresný súd napokon dospel k záveru, že u odsúdeného sú predpoklady vedenia riadneho života po podmienčnom prepustení aj na slobode, pričom na posilnenie predpokladu vedenia riadneho života a pozitívneho pôsobenia na odsúdeného bude pôsobiť obligatórne určená primeraná skúšobná doba 30 mesiacov, spolu s uložením probačného dohľadu nad osobou odsúdeného na slobode spolu s uložením príkazu, aby sa odsúdený v určenej skúšobnej dobe zamestnal alebo aby sa aspoň preukázateľne uchádzal o zamestnanie.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí okresného súdu podal sťažnosť prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín, ktorú písomne následne odôvodnila prokurátorka okresnej prokuratúry s poukazom na absenciu naplnenia tretej zákonnej materiálnej podmienky na podmienčné prepustenie odsúdeného Q. S., spočívajúcej v predpoklade vedenia riadneho života na slobode po podmienčnom prepustení. V tejto súvislosti poukázala na závery jeho hodnotenia z výkonu doterajšieho trestu odňatia slobody, z ktorých vyplýva, že odsúdený iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienčné prepustenie, ktoré riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody odporúča s dohľadom, pričom u odsúdeného existuje stredné riziko sociálneho zlyhania, jeho resocializačná prognóza je vyhodnotená ako menej priaznivá z dôvodu opakovaného páchania trestnej činnosti, ku ktorej je odsúdený len čiastočne kritický, má dlhy, nie je zamestnaný a bol odsúdený za obzvlášť závažný zločin. Ďalej poukázala na sklony odsúdeného páchať trestnú činnosť, o čom svedčí jeho doterajších päť odsúdení, ktoré prvé dve odsúdenia nemali na neho dostatočný pozitívny vplyv a ani samotné prvé podmienčné zastavenie trestného stíhania. Ďalej poukázala na to, že zo zmyslu inštitútu podmienčného prepustenia vyplýva, že toto je dôvodné aj vo vzťahu k účelu trestu iba vtedy, ak je odôvodnená nádej, že odsúdený bude na slobode po podmienčnom prepustení viesť už iba riadny život a nebude existovať príliš vysoké riziko jeho recidívy. U odsúdeného vykonávaný trest odňatia slobody plní predovšetkým funkciu ochrany spoločnosti pred odsúdeným na slobode (represívna zložka trestu). Preto skutočnosť, že odsúdený sa doposiaľ správa vo výkone trestu pozitívne, aj získavaním disciplinárnych odmien, nepostačuje pre jeho podmienčné prepustenie. Podľa jej názoru v prejednávacom prípade u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre jeho podmienčné prepustenie a preto navrhla, aby nadriadený Krajský súd v Trenčíne napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 194 odsek 1 písm. b) /správne podľa písm. a)/ Tr. poriadku v celom rozsahu zrušil a aby vo veci sám rozhodol o zamietnutí žiadosti odsúdeného o jeho podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Odsúdený Q. S. sa do konania neverejného zasadnutia krajského súdu odôvodneniu prokurátorky nevyjadril.

k písomnému

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti odsúdeného, ktorá mu bola spolu so spisom predložená 22. decembra 2020, preskúmal podľa § 192 odseku 1 Tr. poriadku na neverejnom zasadnutí dňa 21. januára 2021 správnosť výrokov napadnutého uznesenia a konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že sťažnosť prokurátora, hoci bola podaná oprávnenou osobou a včas, nie je dôvodná.

Podľa § 66 odseku 1 písm. a), písm. b) Tr. zákona súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život -

ak ide o osobu odsúdenú za prečin, po výkone polovice a ak ide o zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odseku 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 67 odsek 1 Tr. zákona osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 odsek 2 Tr. zákona okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 68 odseku 1 Tr. zákona pri podmiennečnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na 1 rok až 7 rokov a skúšobná doba sa začína podmiennečným prepustením odsúdeného.

Úvodom krajský súd uvádza, že v rámci prieskumnej povinnosti nezistil, že by okresný súd v posudzovanej trestnej veci procesne nepostupoval v súlade s Trestným poriadkom.

Krajský súd v súlade s právnym názorom okresného súdu dospel k záveru, že v posudzovanom prípade odsúdený Q. S. skutočne kumulatívne spĺňa zákonom vyžadované všetky tri zákonné podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného uvedené v ustanovení §§ 66 odseku 1, odsek 2, 67 odsek 1 Tr. zákona. Prvá tzv. formálna zákonná podmienka bola naplnená dňom 10. novembra 2020, kedy odsúdený už vykonal potrebnú časť trestu odňatia slobody po vypočítaní zákonných pomerných častí u každého z oboch trestov a následného súčtu oboch jemu právoplatne uložených a nariadených trestov odňatia slobody za spáchaný obzvlášť závažný zločin a prečin. Odsúdený tiež plnením všetkých svojich povinností a svojim správaním počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody preukázal adekvátny stupeň polepšenia tak, ako to v podrobnostiach vyplýva z obsahu podaného hodnotenia riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody. V závere hodnotenia však riaditeľ ústavu na výkon trestu v zásadnom rozpore s tým, čo uviedol v obsahu hodnotenia, ktoré podal súdu, bez relevantnejšieho a akceptovateľného odôvodnenia konštatoval, že odsúdený Q. S. iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok pre podmiennečné prepustenie, keď na druhej strane ale jeho podmiennečne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odporúča s dohľadom. Krajský súd v tejto súvislosti považuje za nevyhnutné uviesť, že súd, ktorý rozhoduje o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je v žiadnom prípade viazaný uvádzaným záverom a odporúčaním riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody v podávaných hodnoteniach, pričom len súd je kompetentný posudzovať splnenie zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdenej osoby z výkonu trestu odňatia slobody. Výsledky, aké odsúdený Q. S., ktorý je fakticky po prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody doposiaľ dosiahol vo výkone trestu odňatia slobody nezodpovedajú iba záveru o relatívne dobrom (účelovom) jeho správaní sa. Odsúdený je počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody tak, ako to vyplýva z jednotlivých uvádzaných skutočností obsahu podaného hodnotenia riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody hodnotený viac-menej pozitívne, o čom svedčia nie len ním dodržiavané všetky svoje povinnosti a príkazy počas doterajšieho výkonu trestu, ale tiež i jeho nie negatívne pracovné výsledky, získané viaceré disciplinárne odmeny, bez existencie udeleného disciplinárneho trestu, pričom ak je u neho v hodnotení uvedený iba čiastočne kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, bez jeho bližšieho a presvedčivého odôvodnenia či popísania, tomuto zásadne protirečí jeho pozitívny prístup k plneniu si svojich povinností počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody, popísané v jeho hodnotení, ktoré relevantne vyvracajú opodstatnenosť záveru o čiastočnej nekritickosti odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o splnenie ostatnej, tretej zákonnej podmienky materiálneho charakteru, t. j. predpoklad, že odsúdený Q. S. bude po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viesť riadny život a nebude sa dopúšťať opätovne protispoločenskej činnosti, predovšetkým trestnej činnosti, krajský súd vo všeobecnosti najskôr musí uviesť, že už zo zákonného znenia vyplýva to, že či odsúdená osoba bude či nebude viesť riadny život po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody možno iba odhadovať, resp. vysloviť v tomto smere konkrétnu prognózu, po vyhodnotení všetkých známych relevantných skutočností, ktoré sa viažu k osobe odsúdeného. V podstatnej miere úzko súvisí hodnotenie tejto prognózy aj so záverom o druhej materiálnej zákonnej podmienke pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pretože už ten sám o sebe v podstatnej miere napovedá

o stave nápravy odsúdeného aj smerom do budúcnosti, samozrejme po všestrannom vyhodnotení a vzatím do úvahy aj ostatné ďalšie podstatné faktory. Odsúdený Q. S., ktorý je fakticky iba prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody tak, ako to vyplýva z obsahu jeho hodnotenia z doteraz vykonanej väčšej časti mu uložených a nariadených trestov odňatia slobody, aj napriek prvotným drobným nedostatkom už stabilne riadne plní svoje povinnosti a správa sa iba pozitívne a program zaobchádzania stále plní v takej miere, že je možné konštatovať, že jeho náprava je dostatočne pozitívna a uveriteľná a to aj vzhľadom k tomu, že trest odňatia slobody vykonáva po prvýkrát a teda nejde zrejme u neho o účelové správanie sa, ktoré by nekorešpondovalo s realitou ním proklamovaných postojov v snahe viesť už iba riadny život občana. Krajský súd preto konštatuje, že odsúdený Q. S. spĺňa dôvodný predpoklad, že na slobode bude viesť riadny život po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, berúc do úvahy v dostatočnom rozsahu preukázaný adekvátny stupeň jeho polepšenia v podmienkach výkonu trestu odňatia, s existujúcim pozitívnym sociálnym zázemím, ktoré tvorí jeho rodina, čo potvrdil aj ústav na výkon trestu odňatia slobody písomnom hodnotení odsúdeného u extramurálnych (vonkajších) vzťahoch. Skutočnosť, že u odsúdeného existujú sklony k páchaniu trestnej činnosti, čomu nasvedčujú jeho doterajšie odsúdenia však sama o sebe nemôže odôvodňovať záver o nesplnení poslednej zákonnej materiálnej podmienky, a to s poukazom na ostatné existujúce pozitívne faktory u odsúdeného, medzi ktoré patrí aj jeho snaha vyvarovať sa svojim negatívnym návykom z minulosti, čomu je možné uveriť, pričom riziká recidívy u odsúdeného na slobode v dostatočnej miere budú potláčané zákonnými prostriedkami (probačný dohľad a primerané povinnosti a obmedzenia) v rámci plynutia určenej obligatórnej primeranej skúšobnej lehoty.

Na základe uvedených skutočností preto aj krajský súd dospel k záveru, že odsúdený Q. S., ktorý je pritom vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát, trest odňatia slobody vykonáva v najmiernejšom ústave na výkon trestu odňatia slobody, s minimálnym stupňom stráženia, s prihliadnutím aj na povahu ním spáchanej trestnej činnosti, kumulatívne spĺňa všetky tri zákonné podmienky pre podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako je vyššie uvedené.

Krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené dôvody dospel k záveru, že odsúdeného Q. S. je možné podmienené prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody s uložením aj podľa názoru krajského súdu obligatórnej a primeranej skúšobnej doby na 30 mesiacov, spolu s nariadením probačného dohľadu nad osobou odsúdeného počas plynutia určenej skúšobnej doby a spolu s uložením primeraných povinností a obmedzení tak, ako tieto vyplývajú z napadnutého uznesenia okresného súdu, čo krajský súd hodnotí pozitívne smerom k podpore dovŕšenia nápravy odsúdeného na slobode po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

V prípade, že odsúdený nebude plniť podmienky probačného dohľadu, či bude porušovať uložený príkaz, čo bude predmetom opakovanej kontroly zo strany príslušného probačného a mediačného úradníka, čomu je odsúdený povinný sa podrobiť s tým, že ak nebude v celom rozsahu plniť podmienky podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, môže to mať samo o sebe za následok povinnosť podrobiť sa výkonu zvyšku nevykonaného trestu odňatia slobody, o čom krajský súd týmto odsúdeného aj poučuje.

Uvedené dôvody potom viedli krajský súd k tomu, že sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú, podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.